

Oneindig

"Mama, hoeveel hou jij van mij?"
"Mama, hou jij het meest van mij of van mijn zus?"

"Mama, hou jij meer van dochters of dan van zonen?"
"Mama, vind jij het leuk dat je 4 kindjes hebt
of wou je er eigenlijk minder hebben?"

Er is wat onzekerheid en competitie in het hoofdje van mijn jongste dochter (6) gesloten. Elke paar dagen komen er vragen zoals die hierboven staan. Eigenlijk wil ze dat ik alleen van haar hou. Dat ik haar zeg dat haar zussen en broer veel minder belangrijk voor mij zijn en dat zij het enige kindje is op de wereld dat van belang is voor mij. Ze wil dat ik haar duidelijk vertel dat ik blij ben dat zij er is, en dat ik mij de wereld niet kan voorstellen zonder haar.

Ik knuffel haar plat op die momenten. Vertel haar dat het leven zo veel mooier is sinds zij er is en dat ik meer van haar houd dan dat er druppeltjes zijn in de zee. Ik verzeker haar dat er niets is wat zij kan doen dat dat kan veranderen en dat ik ook nog evenveel van haar hou als ik boos ben of als zij boos is. Maar ik zeg haar wel dat ik niet meer van haar hou dan van haar broer of zussen. Ook niet minder, gewoon van allemaal oneindig veel en voor altijd en eeuwig.

Het is gek, maar hoewel ze dan aan de ene kant duidelijk gerustgesteld is, is er toch ook een beetje teleurstelling. Want die hoop is zo reëel: ze wil graag méér zijn dan haar broer en zussen! Ze wil niet enkel geliefd zijn, maar ze wil het

meest geliefd zijn van allemaal!

Liefde is echter niet iets wat je kan meten in meer of minder volgens mij. Toen ik zwanger was van mijn tweede dochter, maakte ik me daar wel eens zorgen over. Hoe zou ik ooit even veel kunnen houden van een ander kind? Of... stel je voor dat mijn liefde voor mijn eerste dochter minder zou worden, omdat ik er opeens twee had?! Gelukkig werkt liefde helemaal niet zo. Voor ieder kind dat aan ons gezin werd toegevoegd, werd er ook liefde toegevoegd. Van elk kind wordt oneindig veel gehouden, op een eigen manier. Om het met een cliché te zeggen: liefde is geen taart waarvan iedereen een stukje krijgt en als je pech hebt, zijn er veel gasten en heb je dus maar een klein stukje om van te genieten. Liefde is veel meer als een waterbron waaraan nooit een einde komt en waarvan het dus niet uitmaakt hoeveel mensen er hun dorst bij komen lessen.

Toch merk ik ook bij mezelf vaak die twijfel op. Zeker als het gaat over Gods liefde voor mij. Ik kan niet bij God op schoot kruipen en Hem vragen of Hij meer van mij houdt dan van die andere mensen, al zou ik dat misschien wel eens willen. Gelukkig is er wel de Bijbel... Sommige

**Want God had
de wereld zo lief dat
hij zijn enige Zoon
heeft gegeven,
opdat iedereen die
in hem gelooft niet
verloren gaat, maar
eeuwig leven heeft.**

Johannes 3: 16

mensen beschrijven die als een liefdesbrief van God naar ons toe. En inderdaad: wat staan er mooie verzen in die bevestigen dat God van mij houdt! Niet méér dan van iemand anders. Niet minder dan van iemand anders. Oneindig veel, voor eeuwig en altijd, en op een helemaal unieke manier.

Reninca D'Joos